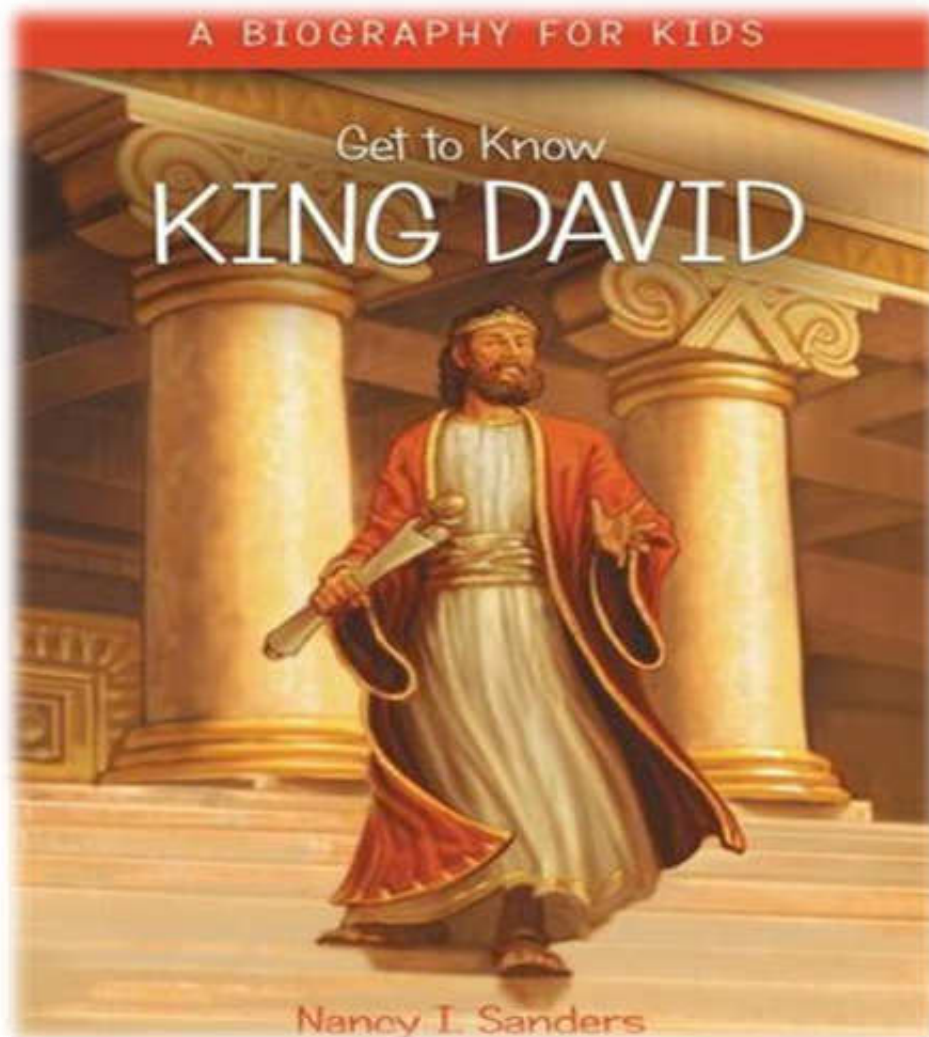

Βασιλιάς Δαβίδ.

Μελέτη-έρευνα-ρεπορτάζ Γιώργος Φωτόπουλος

Αποτελεί εξέχουσα **Βιβλική προσωπικότητα.**

Υπήρξε **ποιμένας, μουσικός, ποιητής, στρατιωτικός διοικητής, προφήτης και βασιλιάς.**

Το **όνομά** του (στα Εβραϊκά.) σημαίνει «**Αγαπητός**». Ο **δεύτερος** κατά σειρά μετά τον Σαούλ **Βασιλιάς** της Ιουδαϊκή δυναστείας στην **Ιερουσαλήμ** που βασίλευσε για 40 χρόνια πιθανώς από το 1033 ως το 993 π.χ.

Ο Βίος του σύμφωνα με τη Βίβλο.

Ο Δαβίδ ήταν Εβραίος και γεννήθηκε στη Βηθλεέμ. Ήταν ο 8ος γιος του Ιεσσαί από τη φυλή Ιούδα, γιου του Ωβήδ, γιου της Ρουθ και του Βοόζ. Ήταν ο μικρότερος από τα οκτώ παιδιά του Ιεσσαί, και περιγράφεται στη Βίβλο ότι ήταν μικρός στο ανάστημα και όμορφος στην εμφάνιση. Παντρεύτηκε κατά σειρά την κόρη του Σαούλ Μιχάλ, την Αχινοάμ

την Ιεζραελίτισσα και την Αβιγαία την Καρμηλίτισσα, τη χήρα του Νάβαλ, ενώ αργότερα παντρεύτηκε τη χήρα του Ουρία Βηρσαβεέ, με την οποία απέκτησε τον Σολομώντα.

Την περίοδο που ζούσε στη **Χεβρώνα**, είχε πολλές γυναίκες και απέκτησε αρκετούς γιους και κόρες. Όταν επέστρεψε στην **Ιερουσαλήμ**, ο Δαβίδ πήρε και άλλες συζύγους και παλλακίδες με τις οποίες έκανε και άλλα παιδιά.

Ο Δαβίδ έγινε γνωστός ως εξάίρετος πολεμιστής και πλήρως αφοσιωμένος στον Θεό.

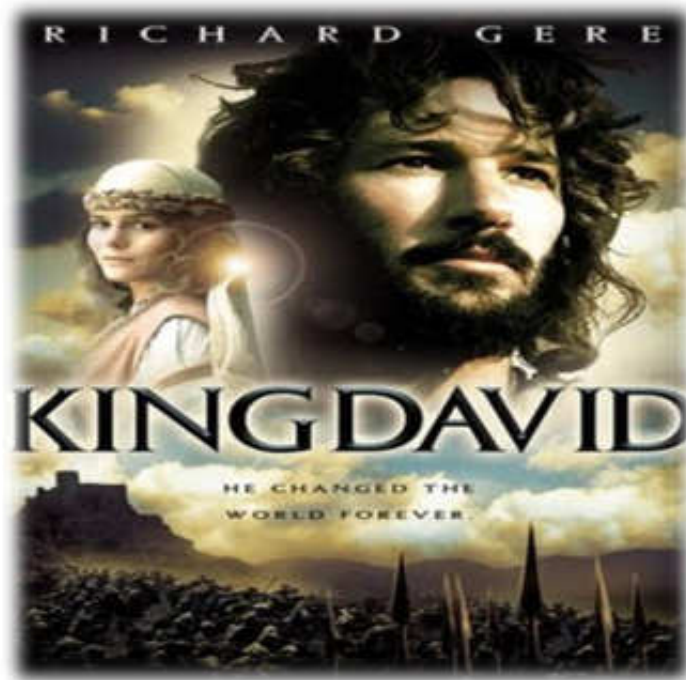
Όταν τον επέλεξε ο Θεός για να τον χρησιμοποιήσει σύμφωνα με το θέλημά Του, τον περιέγραψε ως «άντρα σε αρμονία με την καρδιά [Του]». (Πράξεις 13:22, MNK)

Σε μικρή ηλικία ήταν ποιμένας στα πρόβατα της οικογένειάς του και ήταν πολύ ικανός στη σφεντόνα. Μετά από οδηγία του Θεού, ο **προφήτης Σαμουήλ** τον έχρισε ως μελλοντικό βασιλιά του Ισραήλ, ενώ ήδη βασιλιάς ήταν ο Σαούλ, τον οποίο όμως είχε απορρίψει ο Θεός. **Στο παλάτι του Σαούλ**, συνδέθηκε με βαθιά φιλία με το γιο του Σαούλ, τον Ιωνάθαν, ο οποίος ήταν μερικές δεκαετίες μεγαλύτερός του.

Ήταν **δεξιότεχνος μουσικός** έτσι ώστε ο Σαούλ τον κάλεσε στο παλάτι του για να τον διασκεδάσει και να τον καταπραΰνει όταν ήταν κακοδιάθετος.

Λόγω των επιτευγμάτων του Δαβίδ, ο Σαούλ ένωσε έντονο φθόνο και αποπειράθηκε αρκετές φορές να τον σκοτώσει.

Μάλιστα μετά την ένδοξη νίκη του Δαβίδ εναντίον του Γολιάθ — αφού η δόξα και η δημοτικότητα του έγιναν μεγαλύτερες από του Σαούλ— ο Σαούλ τον μίσησε ακόμη περισσότερο.

Η φυγή του στην έρημο.

Κυνηγημένος από τον Σαούλ, ο Δαβίδ κρύφτηκε μαζί με τους άντρες του σε σπηλιές **στην έρημο της Ιουδαίας**. Αν και δόθηκαν στον Δαβίδ ευκαιρίες να σκοτώσει το Σαούλ, η οσιότητά του στον Θεό και η μεγαλοψυχία του δεν του το επέτρεψαν. Παρόμοια ενήργησε και μετά το θάνατο του Σαούλ, ανέλαβε τη φροντίδα του ανάπηρου γιου του Ιωνάθαν, του Μεμφιβοσθέ.

Αργότερα κατέφυγε στη Γαθ. **Μάλιστα, πολλούς από τους ψαλμούς που περιέχονται στους Βιβλικούς Ψαλμούς ο Δαβίδ τούς έγραψε αυτή την περίοδο της ζωής του, ως φυγάς.**

Μετά το θάνατο του Σαούλ και των γιων του από τους Φιλιισταίους, ο Δαβίδ έκλαψε πικρά, γράφοντας και έναν εξάιρετο θρήνο.

Η ανακήρυξή του ως βασιλιά.

Στη Χεβρώνα, ο λαός τον ανακήρυξε βασιλιά, σε ηλικία 30 ετών. Έτσι, έγινε ο δεύτερος βασιλιάς του Ισραήλ.

Κατά τα δύο πρώτα χρόνια της βασιλείας του διεξήγε πόλεμο έναντι των βόρειων φυλών του Ισραήλ που αναγνώριζαν ως βασιλιά τον Ισβοσθέ (Ισβόσεθ), ο οποίος υποστηριζόταν από το αρχιστράτηγο Αβενήρ.

Μετά τη νίκη του και το θάνατο των δύο αυτών αντρών, ο Δαβίδ ανακηρύχτηκε βασιλιάς και των δώδεκα φυλών του Ισραήλ.

Εγκαταστάθηκε στη νέα πρωτεύουσα του Ισραήλ, την Ιερουσαλήμ, και επέκτεινε τα σύνορα του βασιλείου του, αποδεκατιζοντας γυναικοπαιδα και νικώντας όλους τους εχθρούς του, τους Φιλισταίους, τους Χαναανίτες, τους Αμμωνίτες και τους Σύριους, τους Εδωμίτες, τους Αμαληκίτες, Μωαβίτες και τους Αραμαίους, εξασφαλίζοντας μια περίοδο ανακωχής με όλους τους γειτονικούς λαούς.

Κατόπιν άρχισε να ασχολείται με την οργάνωση του κράτους και του στρατού.

Εργάστηκε για την οργάνωση της λατρείας του Θεού, **μετέφερε με μεγάλες τιμές την Κιβωτό της Διαθήκης** από την Κιριάθ-ιαρείμ στην **Ιερουσαλήμ**, οργάνωσε την υπηρεσία των Λευιτών, των ιερέων, των μουσικών και των θυρωρών του Ναού, ενώ επιθυμούσε διακαώς να ανεγείρει έναν Ναό απaráμιλλης δόξας και μεγαλείου.

Αν και ο σχεδιασμός του Ναού έγινε από τον ίδιο με τη βοήθεια έμπειρων τεχνητών, ο Ναός χτίστηκε τελικά από τον φιλειρηνικό γιο του, τον Σολομώντα **[μελλοντική μας αναφορά]**.

Ο Θεός σύναψε αιώνια διαθήκη μαζί του και του αποκάλυψε ότι "θα στερέωνε το θρόνο του στον αιώνα" και ότι "από το σπέρμα του" θα προερχόταν ο μεσσιανικός Σωτήρας του κόσμου. (2 Σαμ. 7:1-29· 1 Χρον. κεφ. 17· Ψαλμός 89:3, 4)

Παρ' όλη την ισχυρή πίστη και την αποκλειστική αφοσίωσή του προς τον Θεό, ο Δαβίδ διέπραξε ορισμένα πολύ σοβαρά παραπτώματα. Σκότωσε 7 απογόνους του βασιλιά Σαούλ, απαρίθμησε το λαό, υπέπεσε σε μοιχεία με τη Βηθσαβεέ (Βηρσαβεέ) και σκότωσε μέσω πλεκτάνης τον σύζυγό της, Ουρία.

Ο προφήτης Νάθαν τον έλεγξε με θάρρος για τις ανήθικες πράξεις του και ο Δαβίδ μετανόησε ολόκαρδα και μεταμελήθηκε για την προηγούμενη πορεία του.

Αλλά ο Θεός δεν απέτρεψε τις σκληρές συνέπειες των αμαρτιών του που επήλθαν στη ζωή του.

Για παράδειγμα, ο γιος του Αβεσσαλώμ στασίασε εναντίον του σφετεριζόμενος τη βασιλεία του, με θλιβερό όμως τέλος, κάτι που προκάλεσε μεγάλο πόνο στον Δαβίδ.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του, ήταν περίοδος πολύ συχνών πολέμων με τους Φιλισταίους. Ο γιος του Αδωνίας προσπάθησε να αποσπάσει το θρόνο από τον Σολομώντα, τελικά όμως με την παρέμβαση του Νάθαν απεφεύχθη. Οι συμφορές αυτές έκαναν τον Δαβίδ ακόμη πιο ταπεινό και τον έφεραν πιο κοντά στο Θεό.

Ο Δαβίδ διακρίθηκε, επίσης, ως εξαιρετικός μουσικός. Ως ψαλμωδός και ποιητής του Ισραήλ, απολάμβανε να ψάλλει ύμνους δοξολογίας με ποικίλα θέματα. Ήταν επιδέξιος κιθαρωδός και διάσημος για τις μουσικές του ικανότητες. Συνέθεσε ύμνους, κατασκεύασε και εφηύρε όργανα για λατρευτική χρήση, δημιούργησε την ορχήστρα του Ναού με 4.000 μουσικά όργανα και οργάνωσε τη λατρεία στο Ναό Έγραψε τουλάχιστον 73 ψαλμούς, οι οποίοι ακόμα και σήμερα αποτελούν μέρος της λατρείας Ιουδαίων και Χριστιανών.

Βασίλευσε για 40 χρόνια —επτά από τα οποία στη Χεβρώνα και άλλα 33 στην Ιερουσαλήμ— και «υπηρέτησε πιστά τη βουλή του Θεού στη γενιά του». (Πράξεις 13:36).

Πριν πεθάνει έδωσε κατευθυντήριες οδηγίες στο γιο του Σολομώντα. Θεωρείται ως ο σπουδαιότερος βασιλιάς του Ισραήλ και μία από τις μεγαλύτερες φυσιογνωμίες των Εβραϊκών Γραφών. Πέθανε ειρηνικά σε ηλικία 70 χρόνων,

Στην Καινή Διαθήκη.

Σύμφωνα με τις Χριστιανικές Γραφές, ο Δαβίδ υπήρξε προφητικός τύπος του Χριστού. Μάλιστα, ο Ιησούς γεννήθηκε από τη βασιλική γραμμή του Δαβίδ ως ο προειπωμένος Μεσσίας.

Γι' αυτό και ο Ιησούς Χριστός καλείται και «Γιος του Δαβίδ».

Ο άγγελος Γαβριήλ είπε στην παρθένα Μαρία σχετικά με το ένδοξο παιδί που κυοφορούσε:

«Αυτός θα είναι μεγάλος, και Γιος του Υψίστου θα ονομαστεί.

Και θα του δώσει ο Κύριος ο Θεός το θρόνο του Δαβίδ του προπάτορά του».

ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΔΑΒΙΔ

Ο απόστολος Παύλος αναφέρει ότι ο Ιησούς Χριστός «παίρνοντας ανθρώπινη φύση, ήρθε στον κόσμο από το γένος του Δαβίδ», ενώ περιγράφεται από τον Ιωάννη να λέει ο ίδιος ο ενδοξασμένος Ιησούς:

«Εγώ είμαι η ρίζα και το γένος του Δαβίδ, το αστέρι το λαμπρό, το πρωινό».

ΕΠΙΛΟΓΟΣ:

Ξεφυλλίζοντας το blog sindesmos71, ανάμεσα σε πολλά ενδιαφέροντα άρθρα, με τράβηξε ένα πόνημα του αγαπητού Νέστωρα Γιαλίδη με θέμα: «ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ».

Θυμήθηκα μια παλαιότερη αναφορά μου σε ένα από τα πλέον «διάσημα» πρόσωπα της Παλαιάς Διαθήκης που αναφέρεται ο Νέστωρ, στον προφητάνακτα « βασιλιά Δαβίδ».

Η ιστορία του εκτιμώ ότι είναι ενδιαφέρουσα.

**Μελέτη-έρευνα-ρεπορτάζ
Γιώργος Φωτόπουλος.
Μαΐος 2018-05-14.**

ΥΓ: Αξίζει να θυμηθούμε ότι ο Δαβίδ παρά το γεγονός ότι επιθυμούσε διακαώς δεν κατάφερε να χτίσει το Ναό του Θεού. Η ιστορία του Ναού φέρνει το όνομα του γιού του Σολομώντα, μια επόμενη ιστορία μας.